

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 6 września 2024 r.

Poz. 4077

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.166.2024.DM WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 5 września 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały NR IV/42/2024 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 lipca 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego północnego rejonu ul. Ogrodowej w Suwałkach w zakresie ustaleń części tekstowej i graficznej, w odniesieniu do całych jednostek terenowych oznaczonych symbolami: 1MN, 7 MNS-MW, 1U, 2U, a także § 6 ust. 2 pkt 11 uchwały i § 10 pkt 3 lit. a uchwały w zakresie zwrotu: *obszarów szczególnego zagrożenia powodzią* oraz części graficznej załącznika Nr 1 do uchwały w odniesieniu do *obszarów szczególnego zagrożenia powodzią na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%*.

UZASADNIENIE

W dniu 31 lipca 2024 r. Rada Miejska w Suwałkach podjęła uchwałę NR IV/42/2024 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego północnego rejonu ul. Ogrodowej w Suwałkach.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Analiza formalno-prawna aktu wykazała **rozbieżność pomiędzy zapisami części tekstowej a częścią graficzną badanego planu miejscowego**, co stanowi o naruszeniu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) zwanej dalej „upzp” w zw. z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587) zwanym dalej „rozporządzeniem”. Zgodnie z art. 15 ust. 1 upzp *Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i część graficzną, wraz z uzasadnieniem, uwzględniając politykę przestrzenną gminy określoną w strategii rozwoju gminy lub strategii rozwoju ponadlokalnego. Zgodnie zaś z § 8 ust. 2 rozporządzenia Na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.*

Ponadto, z dyspozycji z art. 20 ust. 1 zd. 2 upzp wynika, iż część tekstowa planu stanowi treść uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią jedynie załączniki do uchwały. Treść tych przepisów wyraźnie wskazuje, iż część graficzna planu powinna stanowić odzwierciedlenie zapisów części tekstowej i nie może być z nią sprzeczna. To część tekstowa planu zawiera normy prawne, rysunek planu obowiązuje więc tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to część tekstowa planu.

Powyższe oznacza, że ustalenia treści uchwały i jej załącznika graficznego muszą być sporządzone w taki sposób, aby odczytywać je bez wątpliwości, w sposób łączny, a zasady zagospodarowania terenu opisane w części tekstowej można było odnieść do konkretnej nieruchomości oznaczonej na rysunku planu.

Niniejszą argumentację należy odnieść w stosunku do opisanych niżej postanowień uchwały, tj.

1. W § 24 ust. 2 pkt 4 lit. a **tiret pierwsze** uchwały określono:

2. *Na terenie, o którym mowa w ust. 1 ustala się (...)*

4) *w zakresie lokalizacji zabudowy i wskaźników zagospodarowania:*

a) *nieprzekraczalną linię zabudowy w odległości:*

- *8,0 m od linii rozgraniczającej drogi 2KDL.*

Z powyższego wynika, że dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1MN określono wymóg stosowania nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości 8,0 m od linii rozgraniczającej drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem 2KDL. Powyższy zapis jest niezgodny z rysunkiem planu stanowiącym zał. Nr 1 do uchwały. Z rysunku planu wynika, że nieprzekraczalna linia zabudowy dla terenu 1MN od linii rozgraniczającej drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem 2KDL wynosi 14,0 m.

2. W § 30 ust. 2 pkt 4 lit. a uchwały określono:

2. *Na terenie, o którym mowa w ust. 1 ustala się (...)*

4) *nieprzekraczalne linie zabudowy w odległości:*

a) *8,0 m od linii rozgraniczającej drogi 2KDL.*

Z powyższego wynika, że dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 7MNS-MW określono wymóg stosowania nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości 8,0 m od linii rozgraniczającej drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem 2KDL. Powyższy zapis jest niezgodny z rysunkiem planu stanowiącym zał. Nr 1 do uchwały. Z rysunku planu wynika, że dla terenu 7MNS-MW nie określono linii zabudowy od linii rozgraniczającej drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem 2KDL. Zgodnie z rysunkiem planu linia zabudowy we wschodniej części terenu 7MNS-MW została wyznaczona na granicy pasa ograniczonego użytkowania od magistrali wodociągowej DN 800 mm.

3. W § 34 ust. 2 pkt 4 lit. b uchwały określono:

2. *Na terenie, o którym mowa w ust. 1 ustala się (...)*

4) *nieprzekraczalne linie zabudowy w odległości:*

b) *10,0 m od linii rozgraniczającej drogi 2KDL.*

Z powyższego wynika, że dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1U określono wymóg stosowania nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości 10,0 m od linii rozgraniczającej drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem 2KDL. Powyższy zapis jest niezgodny z rysunkiem planu stanowiącym zał. Nr 1 do opisywanej uchwały. Z rysunku planu wynika, że nieprzekraczalna linia zabudowy dla terenu 1U od linii rozgraniczającej drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem 2KDL wynosi 16,0 m.

4. W § 35 ust. 3 pkt 2 lit. a oraz b uchwały określono:

3. *Zasady zagospodarowania i zabudowy terenu:*

2) *ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy w odległości:*

a) *8,0 m od linii rozgraniczającej drogi 2KDL*

b) *5,0 m od linii rozgraniczającej drogi 4KDD.*

Z powyższego wynika, że dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2U określono wymóg stosowania nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości 8,0 m od linii rozgraniczającej drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem 2KDL oraz 5,0 m od linii rozgraniczającej drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem 4KDD. Powyższy zapis jest niezgodny z rysunkiem planu

stanowiącym zał. Nr 1 do opisywanej uchwały. Z rysunku planu wynika, że nieprzekraczalna linia zabudowy dla terenu 2U od linii rozgraniczającej drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem 2KDL wynosi 6,0 m. Zgodnie z rysunkiem planu nieprzekraczalna linia zabudowy od drogi oznaczonej na rysunku planu symbolem 4KDD została wyznaczona w dwóch odległościach – w części w odległości 4,0 m, natomiast w części - w odległości znacznie mniejszej – ok 1,0 m (brak wymiarowania na rysunku planu części linii zabudowy).

Wyjaśnić zatem należy, iż część graficzna planu miejscowego jest uszczegółowieniem części tekstowej i ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie – z uwzględnieniem zarówno części graficznej, jak i tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową a rysunkiem planu (wyrok NSA z dnia 15 marca 2017 r., II OSK 1804/15). Brak jest zatem możliwości, aby część graficzna i tekstowa planu miejscowego różniły się od siebie w zakresie ustaleń linii zabudowy. W zaistniałej sytuacji projekt zagospodarowania terenu stanowiący integralną część projektu budowlanego zawierający budynek usytuowany zgodnie z częścią tekstową badanego planu – w odległości 8,0 m od drogi publicznej będzie pozostawał w sprzeczności z częścią graficzną planu, gdzie budynek może zostać usytuowany w odległości nie mniejszej niż 14,0 m od tej drogi.

Dodatkowo, stwierdzić należy, iż usunięcie poszczególnych zapisów jedynie z części tekstowej planu spowoduje naruszenie § 4 pkt 7 lit. a rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 23 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tj. *Ustalenia części tekstowej projektu planu miejscowego formułuje się zgodnie z następującymi wymogami: (...) ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zawierają: a) zasady, parametry i wskaźniki, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy, w tym minimalną liczbę miejsc do parkowania w stosunku do liczby lokali mieszkalnych, liczby osób mogących jednocześnie przebywać w budynku, liczby zatrudnionych lub powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 upzp W planie miejscowym określa się obowiązkowo: (...) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną nadziemną intensywność zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalny udział powierzchni zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę i sposób realizacji miejsc do parkowania, w tym miejsc przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów.* Brak jakichkolwiek zapisów dotyczących linii zabudowy dla obszarów dopuszczających zabudowę jest niezgodny z ww. przepisem prawa, gdyż **ustalenia w zakresie linii zabudowy należą do obligatoryjnych ustaleń planu miejscowego i winny one znaleźć swoje odzwierciedlenie zarówno w części tekstowej, jak i części graficznej planu miejscowego.**

Stanowisko, w zakresie obligatoryjności określenia linii zabudowy, znajduje swoje odzwierciedlenie w judykaturze, w tym m.in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 21 czerwca 2017 r. w sprawie sygn. akt II OSK 704/17, w którym Sąd stwierdził, że: „Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. - w brzmieniu nadanym powyższą nowelą - w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów. Rozważając kwestie dotyczące określania linii zabudowy w planie miejscowym należy mieć na uwadze funkcje, jakie ma pełnić linia zabudowy. A mianowicie, w ujęciu art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. linia zabudowy stanowi element kształtujący zabudowę i zagospodarowanie terenu. Wyznaczenie linii zabudowy w istocie może mieć dwojaką funkcję - z jednej strony, w przypadku przyjęcia urbanistycznej koncepcji zagospodarowania danego terenu zabudowy zwartą, pierzejową może pełnić funkcję nakazu realizacji obiektu wyłącznie wzdłuż takiej linii, z drugiej zaś strony linia taka będzie pełnić rolę oddzielającą teren wolny od zabudowy od terenu, na którym zabudowa jest przewidziana, stanowiąc wyłącznie nieprzekraczalną granicę zabudowy. Przy jej pomocy w planie miejscowym określa się granicę, której zabudowa nie może przekroczyć (linia zabudowy nieprzekraczalna) albo ustala się miejsce, w którym zabudowa (dokładnie jedna z jej ścian) ma się znaleźć (linia zabudowy obowiązująca). To czy lokalny normodawca użyje linii zabudowy nieprzekraczalnej, czy obowiązującej pozostawiono jego uznaniu (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt II OSK

1343/12 - CBOSA, LEX nr 1251795; z dnia 9 maja 2008r. sygn. akt II OSK 45/08 - CBOSA, LEX nr 497582). Pamiętać też należy, iż linia zabudowy nie jest tożsama z liniami rozgraniczającymi, o jakich mowa w art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p., bowiem te linie wyznaczają wyłącznie rozgraniczenie terenów o różnym ich przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.”.

W ocenie organu nadzoru linie zabudowy określone w części tekstowej oraz wyznaczone w części graficznej w jednoznaczny sposób winny określać możliwość sytuowania planowanej zabudowy w ramach wszystkich terenów przeznaczonych pod zabudowę, bowiem celem wyznaczenia linii zabudowy jest jednoznaczne określenie obszaru tzw. „ruchu budowlanego”, na którym może być lokalizowana nowa zabudowa, a także rozbudowywana zabudowa już istniejąca. Obszar ten musi w precyzyjny, nie budzący jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych sposób, określać te części terenu przeznaczonego pod zabudowę, na których plan dopuszcza sytuowanie budynków.

Podsumowując, dodatkowo warto przytoczyć, liczne stanowisko judykatury w zakresie zgodności ustaleń treści uchwały i jej załącznika graficznego, tj.:

– wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 września 2013 r., sygn. akt II OSK 1377/13, w brzmieniu: „W niniejszej sprawie zgodzić należy się z sądem I instancyjnym, iż zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.) obydwie części planu (graficzna i tekstowa) winny być spójne, co oznacza że pełny obraz rozwiązań planistycznych tj. przeznaczenie poszczególnych obszarów na terenie objętych planem daje dopiero łączne odczytanie obydwu części”;

– postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 18 marca 2011 r., sygn. akt II OZ 191/11, w brzmieniu: „Sąd słusznie wskazał, że oczywistym jest, że stwierdzenie nieważności określonych uregulowań w części tekstowej planu oznacza utratę ważności odpowiadających im rozwiązań graficznych przyjętych na rysunku planu. Zgodnie bowiem z art. 20 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.) część tekstowa planu stanowi treść uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. Przepis § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) stanowi, iż na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń. Treść tych przepisów wyraźnie wskazuje, iż część graficzna planu powinna stanowić odzwierciedlenie zapisów części tekstowej i nie może być z nią sprzeczna. To część tekstowa planu zawiera normy prawne, rysunek planu obowiązuje więc tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to część tekstowa planu.” (publ. LEX 1080455);

– wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 6 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1458/11, w którym „Sąd zwraca uwagę, że pod pojęciem „ustaleń planu” należy rozumieć jego merytoryczną treść mającą charakter normatywny, co oznacza, że ustalenia normatywne planu należy odkodowywać zarówno z jego części tekstowej, jak i graficznej.” (publ. LEX 1070339);

– wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 grudnia 2007 r. sygn. akt II OSK 1732/06, teza 2 „Skoro, moc wiążąca rysunku planu wynika z zapisów części tekstowej, to tekst planu winien wskazywać na przeznaczenie określonego terenu pod ulice, a część graficzna odzwierciedlać konkretny zapis.” (publ. LEX 418919);

– wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 12 lutego 2021 r. sygn. akt IV SA/Wa 1761/20, w którym Sąd stwierdził, iż: „(...) Część graficzna planu powinna stanowić odzwierciedlenie zapisów części tekstowej i nie może być z nią sprzeczna. To część tekstowa planu zawiera normy prawne, a rysunek planu obowiązuje tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to część tekstowa planu. Sam rysunek (część graficzna) nie jest ani przepisem, ani normą prawną i obowiązuje tylko w łączności z częścią tekstową planu. Rysunek planu miejscowego obowiązuje tylko w takim zakresie, w jakim został opisany w części tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a rysunkiem planu. Część tekstowa planu winna znaleźć odzwierciedlenie w części graficznej. Sprzeczność, brak korelacji, spójności należy rozważać

w kategoriach naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego (pod. wyroki NSA z 4.12.2019 r. II OSK 3081/18, 17.11.2015 r. II OSK 643/14, 27.09.2013 r. II OSK 1377/13, 18.03.2011 r. II OZ 191/11 i 13.02.2007 r. II OSK 508/06; wyrok WSA w Warszawie z 27.03.2013 r. IV SA/Wa 2673/12; wyrok WSA w Gdańsku z 17.06.2015 r. II SA/Gd 318/14). (...)” (publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Stanowisko judykatury potwierdza również doktryna:

– Igor Zachariasz Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Komentarz LEX, Warszawa 2013 LEX a Wolters Kluwer business, str. 153 teza 2. do art. 15: „Projekt planu miejscowego zawiera część tekstową i graficzną. Zgodnie z poglądem reprezentowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych, rysunek planu jako znak graficzny nie może wiązać bezpośrednio, nie spełnia bowiem wymogów normy prawnej związanych z jej klasyczną budową: hipoteza, dyspozycja, sankcja. Rysunek planu w procesie stosowania prawa może być uwzględniony tylko w takim zakresie, w jakim jest opisany w tekście planu, ściślej – w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku.”;

– Zygmunt Niewiadomski Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne Komentarz, Warszawa 2013, Wydawnictwo C.H. Beck, str. 157 teza 2. do art. 15 „Projekt planu miejscowego a zatem przyszły plan miejscowy, musi zawierać część tekstową i graficzną. (...) Zgodnie z przepisami Proj.PlanZagR projektem planu miejscowego jest projekt tekstu planu miejscowego i projekt rysunku planu miejscowego. Tekst planu miejscowego stanowi treść uchwały rady gminy i jego redakcja przybiera postać przepisów prawnych. Rysunek planu jest załącznikiem graficznym do uchwały w sprawie planu miejscowego. Rysunek planu obowiązuje w takim zakresie, w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku”.

Stanowisko doktryny i judykatury, jak również sam przepis art. 15 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy o upzp., a także § 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie pozostawia wątpliwości, iż ustalenia części graficznej wiążą w takim zakresie, w jakim są one opisane w części tekstowej.

Kolejne dostrzeżone uchybienia dotyczą postanowień **§ 6 ust. 2 pkt 11** badanej uchwały, który stanowi: 2. *Następujące oznaczenia w części graficznej (załącznik Nr 1) mają znaczenie informacyjne (...) 11) obszar szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%;*

Następnie w **§ 10 pkt 3 lit. a** uchwały określono: *Zasady ochrony i kształtowania środowiska, przyrody i krajobrazu: (...) 3) na obszarze objętym planem: a) nie zachodzą przesłanki do określenia granic i sposobów zagospodarowania terenów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym: terenów górniczych, obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych,*

Należy również wskazać, że na rysunku planu stanowiącym zał. Nr 1 do opisywanej uchwały oznaczono ww. obszar, mimo iż Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku decyzjami nr 423/RPP/2023 z dnia 22 września 2023 r. oraz nr 156/RPP/2024 umorzył jako bezprzedmiotowe postępowania w sprawie uzgodnienia projektu opisywanego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią.

W ocenie organu nadzoru wskazywane zapisy treści uchwały i załącznika graficznego są sprzeczne, a opisywane rozbieżności naruszają wymóg określony w § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Końcowo organ nadzoru wskazuje, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu (wyrok WSA w Szczecinie z 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt II SA/Sz 1174/05, LEX nr 296073). Natomiast ustalenia, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym, mają istotny wpływ na przyjęte rozwiązania przestrzenne, które byłyby inne gdyby zastosowano obowiązujące przepisy.

W świetle powyższego konieczne jest stwierdzenie nieważności uchwały zakresie ustaleń części tekstowej i graficznej, w odniesieniu do całych jednostek terenowych oznaczonych symbolami: **1MN, 7 MNS-MW, 1U, 2U**, a także **§ 6 ust. 2 pkt 11** uchwały i **§ 10 pkt 3 lit. a** uchwały w zakresie zwrotu: *obszarów szczególnego zagrożenia powodzią* oraz części graficznej załącznika Nr 1 do uchwały w odniesieniu do *obszarów szczególnego zagrożenia powodzią na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%*.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Agnieszka Krystoń